

Opnieuw schitterende Mahler van Jansons

KLASSIEK KCO, Groot Omroepkoor, Jongens van het Sacramentskoor Breda, Jongenskoor Rijnmond o.l.v. Mariss Jansons. Soliste: Bernarda Fink (mezzosopraan). Mahler-Symfonie nr. 3. Gehoord: 3/2, Concertgebouw. Herhalingen: vanavond en morgenavond, aldaar. Uitzending op Radio 4 op 14/2 om 14.15 uur.

Korte samenvatting van het voorafgaande. Mahler is in 2010 honderdvijftig jaar geleden geboren en in 2011 honderd jaar geleden gestorven. Het Koninklijk Concertgebouworkest herdenkt dat door verspreid over het lopende en het komende seizoen alle symfonieën van Mahler te spelen (plus *Das Lied von der Erde*), in chronologische volgorde, geleid door het puikje van het dirigentdom. Van alle uitvoeringen worden dvd-opnamen gemaakt.

Het project maakte aan het begin

van het seizoen een valse start. De jonge Britse dirigent Daniel Harding mocht het spits afbijten. Zijn interpretatie, of hoe zullen we het noemen, van de *Eerste symfonie* was vooral een demonstratie van onmacht. Laten we het er niet meer over hebben.

Daarna, in de *Tweede symfonie*, nam de chef-dirigent van het beste orkest ter wereld zelf het estafettes-tokje over. Jansons had nog geen reputatie te verliezen als vooraanstaande Mahlerinterpreet, doodeenvoudig omdat hij in vergelijking tot zijn voorgangers Chailly en Haitink nog maar weinig Mahler in Amsterdam had gedirigeerd. Maar wat hij in die *Tweede* liet horen, tartte elke beschrijving. Hier werd een wonderbaarlijk hoge standaard gezet. De heren Fischer, Gatti, Maazel, Boulez, Haitink, Luisi en Inbal, die hierna de baton overnemen, zijn waarlijk niet te benijden.

Gisteravond dirigeerde Jansons de *Derde symfonie*, Mahlers langste, meest ambitieuze en overdonderendste werk, waarin hij de schepping van de wereld nog eens overdoet. "En Hij zag dat het goed was," zei hij in 1902 tegen zijn vrouw Alma, na de première in Krefeld. Bescheiden man, die Mahler.

De uitvoering was opnieuw schitterend, zij het op detailniveau nog niet zo 'af' als die *Tweede*. De kopersectie maakte in het eerste deel diepe indruk, de strijkers glorieerden in het langzame laatste deel – de Liefde in klank gevat. Het Groot Omroepkoor zong weer prachtig en zo ook soliste Bernarda Fink.

Maar de sterren van de avond waren Bart Claessens (trombone) en Frits Damrow (posthoorn), die voor hun soli door het publiek met gejuich werden beloond.

ERIK VOERMANS